

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1628/2025
09.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Раденковић, адвокат из ..., против туженог „Електромрежа Србија“ АД Београд, кога заступа Софија Илић, адвокат из ..., ради накнаде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 916/24 од 08.10.2024. године, у седници одржаној 09.04.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 916/24 од 08.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 916/24 од 08.10.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Решњем Основног суда у Панчеву П 2447/23 од 26.07.2024. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца као недозвољена, а ставом другим изреке је отказано рочиште које је заказано за 11.09.2024. године.

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 916/24 од 08.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Панчеву П 2447/23 од 26.07.2024. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиоца, захтевајући накнаду трошкова ревизијског поступка.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде за стварну службеност. Побичано решење о одбачају тужбе, донето је на основу утврђеног чињеничног стања да је тужени, пре подношења тужбе тужиоца (21.12.2023. године), поднео предлог за непотпуну експропријацију Граду Панчеву, Градској управи, Секретаријату за имовину, 18.12.2023. године, у погледу непотпуне експропријације тужиоцеве кат.парцеле бр. .. КО ..., и да је тај поступак у току. Решење којим се тужба одбацује, суд доноси у поступку претходног испитивања тужбе на основу одредбе члана 294. ЗПП. Погрешна примена процесне одредбе закона представља битну повреду одредаба парничног поступка, а то није разлог за изјављивање посебне ревизије, у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

На основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде за стварну службеност тужилац је поднео 21.12.2023. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побичаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 420. став 1. истог закона, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2.).

Имајући у виду да је побичано решење другостепеног суда, којим је поступак правноснажно окончан одбачајем тужбе, донето у имовинскоправном спору у ком вредност предмета спора побичаног дела не прелази динарску противвредност од

40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиље није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. у вези члана 420. став 2. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав одговора на ревизију и за судске таксе, туженом нису били потребни, у смислу одредбе члана 154. став 1. ЗПП.

На основу одредбе члана 165. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић